

แผนพัฒนาท้องถิ่น
พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕ เพิ่มเติมครั้งที่ ๑/๒๕๖๓)
เทศบาลตำบลบ้านฝ้อ อำเภอนองเรือ จังหวัดขอนแก่น

ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑. ด้านกายภาพ

๑.๑ ที่ตั้งของหมู่บ้านหรือชุมชนหรือตำบล

เทศบาลตำบลบ้านฝ้อ ตั้งอยู่ที่ ๗/๕ หมู่ที่ ๔ ตำบล บ้านฝ้อ อำเภอนองเรือ จังหวัดขอนแก่น เทศบาลตำบลบ้านฝ้อมีพื้นที่ประมาณ ๓๒ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๒๐,๐๖๔ ไร่ มีอาณาเขตติดต่อกับพื้นที่ต่างๆ ดังนี้

ทิศเหนือติดกับเขื่อนอุบลรัตน์ อำเภอบุรบือ จังหวัดขอนแก่น

ทิศใต้ติดต่อกับตำบลบ้านกง อำเภอนองเรือ จังหวัดขอนแก่น

ทิศตะวันตกติดต่อกับเขื่อนอุบลรัตน์ ตำบลกุดขอนแก่น อำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น

ทิศตะวันออกติดต่อกับตำบลหนองบัว ตำบลโคกงาม อำเภอบ้านฝาง จังหวัดขอนแก่น

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

ตำบลบ้านฝ้อมีลักษณะภูมิประเทศโดยทั่วไปเป็นพื้นที่ราบลุ่มภูเขาติดเขื่อนอุบลรัตน์ มีแม่น้ำไหลผ่าน ๑ สาย ได้แก่ คลองโสกม่วง ไหลผ่านพื้นที่หมู่บ้าน ตั้งแต่หมู่ที่ ๓ บ้านหนองแสง ถึงหมู่ที่ ๑ บ้านโนนทอง

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

ตำบลบ้านฝ้อมีลักษณะเป็นแบบร้อนชื้น อุณหภูมิเฉลี่ยระหว่าง ๒๐ - ๔๑ องศาเซลเซียส อากาศจะร้อนที่สุดช่วงกลางเดือนเมษายน หลังจากนั้น ภายใต้อิทธิพลของลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้และตะวันออกเฉียงเหนือ ทำให้ตำบลบ้านฝ้อเข้าสู่ฤดูฝนและฤดูหนาวตามลำดับ พื้นที่ทั้งตำบลได้รับปริมาณฝนอย่างเพียงพอ ยกเว้นบางพื้นที่เท่านั้น แต่ระยะเวลาของฤดูฝนและปริมาณฝนมีความแตกต่างกันไปตามพื้นที่และระดับความสูง

๑.๔ ลักษณะของดิน ตำบลบ้านฝ้อมีลักษณะของดินเป็นดินเหนียวปนดินทราย

๒. ด้านการเมือง/การปกครอง

๒.๑ เขตการปกครอง

เทศบาลตำบลบ้านฝ้อ แบ่งเขตการปกครองออกเป็น ๑ ตำบล ได้แก่ ๑๐ หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ ๑ บ้านโนนทอง หมู่ที่ ๒ บ้านหนองแสง หมู่ที่ ๓ บ้านหนองแสง หมู่ที่ ๔ บ้านโพธิ์ตาก หมู่ที่ ๕ บ้านโนนซ้อง หมู่ที่ ๖ บ้านหนองฝ้อ หมู่ที่ ๗ บ้านหนองฝ้อ หมู่ที่ ๘ บ้านดอนกอก หมู่ที่ ๙ บ้านฝ้อพัฒนา หมู่ที่ ๑๐ บ้านโพธิ์ตาก

๒.๒ การเลือกตั้ง เทศบาลตำบลบ้านฝ้อแบ่งเขตเลือกตั้งออกเป็น ๒ เขต โดยแต่ละเขตเลือกตั้งจะมีสมาชิกสภาเทศบาลได้เขตละ ๖ คน

เขตที่ ๑ ประกอบด้วย หมู่ที่ ๔ บ้านโพธิ์ตาก หมู่ที่ ๕ บ้านโนนซ้อง หมู่ที่ ๖ หนองฝ้อ หมู่ที่ ๗ หนองฝ้อ หมู่ที่ ๘ บ้านดอนกอก และหมู่ที่ ๑๐ บ้านโพธิ์ตาก

เขตที่ ๒ ประกอบด้วย หมู่ที่ ๑ บ้านโนนทอง หมู่ที่ ๒ บ้านหนองแสง หมู่ที่ ๓ บ้านหนองแสง และหมู่ที่ ๙ บ้านฝ้อพัฒนา

๓. ประชากร

๓.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

หมู่บ้าน น/ชุมชน	จำนวน ประชากรชาย	จำนวน ประชากรหญิง	รวม	จำนวนครัวเรือน
หมู่ที่ ๑ บ้านหนอง	๒๔๑	๒๕๐	๔๙๑	๑๑๖
หมู่ที่ ๒ บ้านหนองแสง	๔๓๕	๔๓๓	๘๖๘	๑๗๐
หมู่ที่ ๓ บ้านหนองแสง	๔๙๐	๕๐๘	๙๙๘	๒๑๔
หมู่ที่ ๔ บ้านโพธิ์ตาก	๔๑๘	๔๔๑	๘๕๙	๑๖๔
หมู่ที่ ๕ บ้านโนนซ้อง	๗๑	๙๗	๑๖๘	๔๐
หมู่ที่ ๖ หนองผือ	๓๗๕	๓๗๙	๗๕๔	๑๕๒
หมู่ที่ ๗ หนองผือ	๒๙๔	๓๑๑	๖๐๕	๑๓๑
หมู่ที่ ๘ บ้านอนกอก	๑๕๙	๑๔๙	๓๐๘	๕๕
หมู่ที่ ๙ บ้านผือพัฒนา	๑๗๓	๑๗๑	๓๔๔	๗๒
หมู่ที่ ๑๐ บ้านโพธิ์ตาก	๒๕๑	๒๗๓	๕๒๔	๑๐๘
รวม	๒,๙๐๗	๓,๐๑๒	๕,๙๑๙	๑,๒๒๗

๓.๒ ช่วงอายุและจำนวนประชากร

อายุ (ปี)	ชาย		หญิง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ(%)	จำนวน	ร้อยละ(%)	จำนวน	ร้อยละ(%)
อายุ(ปี)						
๐ - ๔ ปี	๒๐๘	๖.๒	๑๘๕	๗	๓๙๓	๖.๖๑
๕ - ๙ ปี	๑๖๙	๕.๘๔	๑๓๘	๔.๙๙	๓๐๗	๕.๑๑
๑๐ - ๑๔ ปี	๑๖๑	๖.๓๑	๑๕๔	๕.๘๓	๓๑๕	๖.๐๗
๑๕ - ๑๙ ปี	๑๘๒	๗.๑๔	๑๕๖	๕.๙	๓๓๘	๖.๕๑
๒๐ - ๒๔ ปี	๑๗๒	๖.๙	๑๘๘	๗.๑๑	๓๖๐	๖.๐๑
๒๕ - ๒๙ ปี	๒๔๙	๗.๘	๒๒๘	๖.๗๓	๔๗๗	๗.๖๖
๓๐ - ๓๔ ปี	๑๗๘	๖.๙๘	๒๒๐	๘.๓๒	๓๙๘	๖.๖๖
๓๕ - ๓๙ ปี	๓๐๓	๗.๙๖	๒๘๐	๖.๘๑	๕๘๓	๙.๘๘
๔๐ - ๔๔ ปี	๑๙๑	๗.๔๙	๒๓๑	๘.๗๔	๔๒๒	๗.๐๘
๔๕ - ๔๙ ปี	๓๒๐	๘.๖๓	๓๑๕	๘.๑๓	๖๓๕	๑๐.๗๘
๕๐ - ๕๔ ปี	๒๐๙	๘.๒	๒๑๙	๘.๒๙	๔๒๘	๗.๒๘
๕๕ - ๕๙ ปี	๑๙๑	๕.๕๓	๒๐๐	๕.๖๘	๓๙๑	๖.๖
๖๐ - ๖๔ ปี	๑๔๓	๔.๕๓	๑๓๓	๔.๒๘	๒๗๖	๔.๖๕
๖๕ - ๖๙ ปี	๑๐๖	๔.๑๖	๑๐๕	๓.๙๗	๒๑๑	๓.๕๖
๗๐ - ๗๔ ปี	๕๙	๒.๓๑	๘๗	๓.๒๙	๑๔๖	๒.๔๖
๗๕ - ๗๙ ปี	๕๗	๒.๒๔	๔๘	๑.๘๒	๑๐๕	๑.๗๖
๘๐ ปีขึ้นไป	๑๘	๐.๗๑	๒๐	๐.๗๖	๓๘	๐.๖๓
รวม	๒,๙๒๐	๑๐๐	๒,๙๙๙	๑๐๐	๕,๙๑๙	๑๐๐

๔. สภาพทางสังคม

๔.๑ การศึกษา

ตำบลบ้านผือมีโรงเรียนในเขตพื้นที่ จำนวน ๓ แห่ง

๑. โรงเรียนโพธิ์ตากวิทยามีนักเรียนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ถึงประถมศึกษาปีที่ ๖

๒. โรงเรียนหนองแสงวิทยาสรรคมีนักเรียนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ถึงมัธยมศึกษาปีที่ ๓

๓. โรงเรียนหนองผือราษฎร์ประสิทธิ์มีนักเรียนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ถึงมัธยมศึกษาปีที่ ๓

ตำบลบ้านผือมีโรงเรียนในสังกัด จำนวน ๒ แห่ง

๑. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านหนองแสงรับเด็กนักเรียนตั้งแต่ ๒ - ๕ ปี

๒. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโพธิ์ตากรับเด็กนักเรียนตั้งแต่ ๒ - ๕ ปี

๔.๒ สาธารณสุข

ตำบลบ้านผือมีโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ๑ แห่ง มีพนักงานทั้งหมด ๘ คน

ผู้อำนวยการโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ๑ คน

พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ ๑ คน พยาบาลวิชาชีพ ๑ คน

เจ้าหน้าที่สาธารณสุขปฏิบัติการ ๑ คน เจ้าหน้าที่สาธารณสุข ๑ คน

ทันตภิบาล ๑ คน

๔.๓ การสังคมสงเคราะห์ เทศบาลตำบลบ้านผือมีกองทุนสงเคราะห์ ๒ กองทุน

๑. กองทุนสวัสดิการตำบลบ้านผือ

๒. กองทุนบริหารจัดการขยะตำบลบ้านผือ

๕. ระบบบริการพื้นฐาน

๕.๑ การคมนาคมขนส่ง

เทศบาลตำบลบ้านผือ มีเส้นทางคมนาคมที่สำคัญสามารถเดินทางติดต่อกันระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านผือ องค์การบริหารส่วนตำบลโคกงาม และอำเภออุบลรัตน์ ได้อย่างรวดเร็ว โดยสามารถเดินทางได้ทางรถยนต์ บนถนนทางหลวงหมายเลข ๒๐๗๙ และ ๔๐๖๔ และทางเรือ ผ่านเส้นทางเขื่อนอุบลรัตน์

๕.๒ การประปา

เทศบาลตำบลบ้านผือ ผลิตประปาจำนวน ๖ สถานี ได้แก่ ๑.สถานีผลิตประปาหมู่ที่ ๑ บ้านโนนทอง ๒.สถานีผลิตประปาหมู่ที่ ๒ บ้านหนองแสง ๓.สถานีผลิตประปาหมู่ที่ ๓ บ้านหนองแสง ๔.สถานีผลิตประปาหมู่ที่ ๕ บ้านโนนฆ้อง ๕.สถานีผลิตประปาหมู่ที่ ๘ บ้านดอนกอก ๖.สถานีผลิตประปาหมู่ที่ ๙ บ้านผือพัฒนา และ ๗.สถานีผลิตน้ำประปาเทศบาลตำบลบ้านผือ

๕.๓ โทรศัพท์

เบอร์ติดต่อเทศบาลตำบลบ้านผือ โทรสาร ๐๔๓-๔๒๔-๓๕๑

เบอร์โทรศัพท์ ๐๔๓-๔๒๔-๓๕๐ ต่อ ๑๑ นายกเทศมนตรี

ต่อ ๑๖ ปลัดเทศบาลตำบลบ้านผือ

ต่อ ๑๓ สำนักปลัดเทศบาลตำบลบ้านผือ

ต่อ ๑๔ กองคลัง

ต่อ ๑๕ กองช่าง

ต่อ ๑๗ ดับเพลิง

ต่อ ๑๘ กองการศึกษา

เบอร์โทรศัพท์ หน่วยกู้ชีพเทศบาลตำบลบ้านผือ ๐๔๓-๐๔๐-๐๔๒ หรือ ๑๖๖๙

๖. ระบบเศรษฐกิจ

๖.๑ การเกษตร

ประชาชนในตำบลบ้านผือทำการเกษตร เช่น นาปี นาปรัง ไร่มันสำปะหลัง ไร่อ้อย สวนแตง ฯลฯ

๖.๒ การประมง

ประชาชนในตำบลบ้านผือทำ เช่น เลี้ยงปลา เลี้ยงกบ จับสัตว์น้ำในเขื่อนอุบลรัตน์

๖.๓ การปศุสัตว์

ประชาชนในตำบลบ้านผือประกอบอาชีพ เลี้ยงวัว ควาย ไก่พื้นบ้าน ฟาร์มไก่ไข่ ฟาร์มหมู

๖.๔ การท่องเที่ยว

เทศบาลตำบลบ้านผือมีแหล่งท่องเที่ยว ๒ แห่ง ๑. หาดหินกอง ๒. ถ้ำผาผามือแดง

๖.๕ การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพเทศบาลตำบลบ้านผือมีกลุ่มอาชีพดังนี้

๑. กลุ่มปลาแปรรูปบ้านโพธิ์ตาก

๒. กลุ่มปลาแปรรูปบ้านโนนฆ้อง

๓. กลุ่มจักสานผู้สูงอายุ

๗. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๗.๑ การนับถือศาสนา ประชาชนตำบลบ้านผือนับถือศาสนาพุทธ

๗.๒ ประเพณีและงานประจำปี

เดือนอ้าย – บุญเข้ากรรม

เดือนยี่ – บุญคูณลาน

เดือนสาม – บุญข้าวจี

เดือนสี่ – บุญพระเวส

เดือนห้า – บุญสงกรานต์

เดือนหก – บุญบั้งไฟ

เดือนเจ็ด – บุญซำฮะ

เดือนแปด – บุญเข้าพรรษา

เดือนเก้า – บุญข้าวประดับดิน

เดือนสิบ – บุญข้าวสาก

เดือนสิบเอ็ด – บุญออกพรรษา

เดือนสิบสอง – บุญกฐิน

๗.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

๑. หมอมอหรือหมอดู

๒. หมอขวัญ หมอพรหมณ์ และ จ้ำ

๓. หมอเป่า/ผาดยาเด็ก

๔. หมอนวดจับเส้น

๕. หมอตำแย

๕. การทอผ้า/ทอเสื่อ การย้อมสีธรรมชาติ

๖. การจักสาน

๗.๔ สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

เทศบาลตำบลบ้านผือมีสินค้าขึ้นชื่อคือปลาแรดรูป(ปลาส้ม ปลาตาว)

๘. ทรัพยากรธรรมชาติ

๘.๑ น้ำเทศบาลตำบลบ้านผือมีลักษณะภูมิประเทศติดเขื่อนอุบลรัตน์

๘.๒ ภูเขาตำบลบ้านผือมีภูเขา ภูเขาพนาคำ ทางด้านทิศตะวันออกของตำบลบ้านผือ

๘.๓ ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญของตำบลบ้านผือคือน้ำและสัตว์น้ำในเขื่อนอุบลรัตน์

ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาดังต่อไปนี้

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

๑) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย

๒) ชีตความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจและการกระจายรายได้

๓) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ

๔) ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม

๕) ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ

๖) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ เป็นแผนพัฒนาประเทศในระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) ซึ่งแปลงยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) สู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม ดังนั้น ทิศทางการพัฒนาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงมุ่งเตรียมความพร้อมและวางรากฐานในการยกระดับประเทศไทยให้เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว มีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยมีกรอบวิสัยทัศน์และเป้าหมายอนาคตประเทศไทยในปี ๒๕๗๙ ซึ่งกำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปีเป็นกรอบที่แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ มุ่งตอบสนองวัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนาที่ก าหนดภายใต้ระยะเวลา ๕ ปีต่อจากนี้ไปพิจารณาจากการประเมินสภาพแวดล้อมการพัฒนาทั้งจากภายนอกและภายในประเทศที่บ่งชี้ถึงจุดแข็งและจุดอ่อนของประเทศ และการสะท้อนถึงโอกาสและความเสี่ยงในการที่จะผลักดันขับเคลื่อนให้การพัฒนาในด้านต่างๆ บรรลุผลได้ในระยะเวลา ๕ ปีแรกของยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปีทั้งนี้โดยได้ค านึงถึงการต่อยอดให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างต่อเนื่องภายใต้แผนพัฒนาฯ ฉบับต่อๆ ไป ดังนั้น การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงก าหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายรวมของการพัฒนาได้ ดังนี้

๑.วัตถุประสงค์

๑.๑ เพื่อวางรากฐานให้คนไทยเป็นคนที่สมบูรณ์ มีคุณธรรมจริยธรรม มีระเบียบวินัยค่านิยมที่ดี มีจิตสาธารณะ และมีความสุข โดยมีสุขภาวะและสุขภาพที่ดี ครอบครัวอบอุ่น ตลอดจนเป็นคนเก่งที่มีทักษะความรู้ความสามารถและพัฒนาตนเองได้ต่อเนื่องตลอดชีวิต

๑.๒ เพื่อให้คนไทยมีความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม ได้รับความเป็นธรรมในการเข้าถึงทรัพยากรและบริการทางสังคมที่มีคุณภาพ ผู้ด้อยโอกาสได้รับการพัฒนาศักยภาพ รวมทั้งชุมชนมีความเข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้

๑.๓ เพื่อให้เศรษฐกิจเข้มแข็ง แข่งขันได้ มีเสถียรภาพ และมีความยั่งยืน สร้างความเข้มแข็งของฐานการผลิตและบริการเดิมและขยายฐานใหม่โดยการใช้นวัตกรรมที่เข้มข้นมากขึ้น สร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจฐานรากและสร้างความมั่นคงทางพลังงาน อาหาร และน้ำ

๑.๔ เพื่อรักษาและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้สามารถสนับสนุนการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและการมีคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน

๑.๕ เพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดินมีประสิทธิภาพ โปร่งใส ทันทสมัย และมีการทำงานเชิงบูรณาการของภาคีการพัฒนา

๑.๖ เพื่อให้มีการกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาคโดยการพัฒนากลุ่มและเมืองเพื่อรองรับการพัฒนายกระดับฐานการผลิตและบริการเดิมและขยายฐานการผลิตและบริการใหม่

๑.๗ เพื่อผลักดันให้ประเทศไทยมีความเชื่อมโยง (Connectivity) กับประเทศต่างๆ ทั้งในระดับอนุภูมิภาค ภูมิภาค และนานาชาติได้อย่างสมบูรณ์และมีประสิทธิภาพ รวมทั้งให้ประเทศไทยมีบทบาทนำและสร้างสรรค์ในด้านการค้า การบริการ และการลงทุนภายใต้กรอบความร่วมมือต่างๆ ทั้งในระดับอนุภูมิภาค ภูมิภาค และโลก

๒.เป้าหมายรวม

เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ดังกล่าว ได้กำหนดเป้าหมายรวมการพัฒนาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ประกอบด้วย

๒.๑ คนไทยมีคุณลักษณะเป็นคนไทยที่สมบูรณ์มีวินัย มีทัศนคติและพฤติกรรมตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม มีความเป็นพลเมืองตื่นรู้ มีความสามารถในการปรับตัวได้อย่างรู้เท่าทันสถานการณ์ มีความรับผิดชอบและท

ประโยชน์ต่อส่วนรวม มีสุขภาพกายและใจที่ดี มีความเจริญงอกงามทางจิตวิญญาณ มีวิถีชีวิตที่พอเพียง และมีความเป็นไทย

๒.๒ ความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้และความยากจนลดลง เศรษฐกิจฐานรากมีความเข้มแข็งประชาชนทุกคนมีโอกาสในการเข้าถึงทรัพยากร การประกอบอาชีพ และบริการทางสังคมที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม กลุ่มที่มีรายได้ต่ำ สู้ด้อยละ ๔๐ มีรายได้เพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ ๑๕

๒.๓ ระบบเศรษฐกิจมีความเข้มแข็งและแข่งขันได้ โครงสร้างเศรษฐกิจปรับสู่เศรษฐกิจฐานบริการและดิจิทัล มีผู้ประกอบการรุ่นใหม่และเป็นสังคมผู้ประกอบการ ผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็กที่เข้มแข็ง สามารถใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลในการสร้างสรรค์คุณค่าสินค้าและบริการ มีระบบการผลิตและให้บริการจากฐานรายได้เดิมที่มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น และมีการลงทุนในการผลิตและบริการฐานความรู้ขั้นสูงใหม่ๆ ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและชุมชน รวมทั้งกระจายฐานการผลิตและการให้บริการสู่ภูมิภาคเพื่อลดความเหลื่อมล้ำ ฯ โดยเศรษฐกิจไทยมีเสถียรภาพและมีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๕ ต่อปี และมีปัจจัยสนับสนุน อาทิ ระบบโลจิสติกส์ พลังงาน และการลงทุนวิจัยและพัฒนาที่เอื้อต่อการขยายตัวของภาคการผลิตและบริการ

๒.๔ ทูทางธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อมสามารถสนับสนุนการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีความมั่นคงทางอาหาร พลังงาน และน้ำ โดยเพิ่มพื้นที่ป่าไม้ให้ได้ร้อยละ ๔๐ ของพื้นที่ประเทศเพื่อรักษาความสมดุลของระบบนิเวศ ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในภาคพลังงานและขนส่งไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗ ภายในปี ๒๕๖๓ เทียบกับการปล่อยในกรณีปกติ มีปริมาณหรือสัดส่วนของขยะมูลฝอยที่ได้รับการจัดการอย่างถูกหลักสุขาภิบาลเพิ่มขึ้น และรักษาคุณภาพน้ำ ฯ และคุณภาพอากาศในพื้นที่วิกฤตให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน

๒.๕ มีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย สังคมปลอดภัย สามัคคี สร้างภาพลักษณ์ดี และเพิ่มความเชื่อมั่นของนานาชาติต่อประเทศไทย ความขัดแย้งทางอุดมการณ์และความคิดในสังคมลดลง ปัญหาอาชญากรรมลดลง ปริมาณความสูญเสียจากภัยโจรสลัดและการลักลอบขนส่งสินค้าและค่านิยมลดลงมีความพร้อมที่ปกป้องประชาชนจากการก่อการร้ายและภัยพิบัติทางธรรมชาติ ประเทศไทยมีส่วนร่วมในการกำหนดบรรทัดฐานระหว่างประเทศ เกิดความเชื่อมโยงการขนส่ง โลจิสติกส์ ห่วงโซ่มูลค่า เป็นหุ้นส่วนการพัฒนาที่ส คัญในอนุภูมิภาค ภูมิภาค และโลก และอัตราการเติบโตของมูลค่าการลงทุนและการส่งออกของไทยในอนุภูมิภาค ภูมิภาค และอาเซียนสูงขึ้น

๒.๖ มีระบบบริหารจัดการภาครัฐที่มีประสิทธิภาพ ทันสมัย โปร่งใส ตรวจสอบได้ กระจายอำนาจและมีส่วนร่วมจากประชาชน บทบาทภาครัฐในการให้บริการซึ่งภาคเอกชน ำเนินการแทนได้ดีกว่าลดลง เพิ่มการใช้ระบบดิจิทัลในการให้บริการ ปัญหาคอร์รัปชันลดลง และการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอิสระมากขึ้น โดยอันดับประสิทธิภาพภาครัฐที่จัดท ำโดยสถาบันการพัฒนานานาชาติและอันดับความยากง่ายในการด ำเนินธุรกิจในประเทศดีขึ้น การใช้จ่ายภาครัฐและระบบงบประมาณมีประสิทธิภาพสูง ฐานภาษีกว้างขึ้น และดัชนีการรับรู้การทุจริตดีขึ้น รวมถึงมีบุคลากรภาครัฐที่มีความรู้ความสามารถและปรับตัวได้ทันกับยุคดิจิทัลเพิ่มขึ้น ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรไทยที่จะเข้าสู่สังคมสูงวัยอย่างสมบูรณ์เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฉบับที่ ๑๒ โดยที่สัดส่วนผู้สูงอายุจะเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๑๙.๘ ของจำนวนประชากรทั้งหมด ในขณะที่จำนวนประชากรวัยแรงงานได้เริ่มลดลงมาตั้งแต่ปี ๒๕๕๘ เป็นต้นมา ส่งผลให้เกิดการขาดแคลนแรงงานในภาวะที่ผลิตภาพแรงงานไทยก็ย่ำต่ำ เนื่องจากปัญหาคุณภาพแรงงาน ความล่าช้าในการพัฒนาเทคโนโลยี และปัญหาการบริหารจัดการจึงเป็นข้อจำกัดในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและศักยภาพการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ รวมทั้งการสร้างรายได้และการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนด้วย ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาคุณภาพคนพบว่ายังมีปัญหาในแต่ละช่วงวัยและส่งผลกระทบต่อเนื่องถึงกันตลอดช่วงชีวิต ตั้งแต่พัฒนาการไม่สมวัยในเด็กปฐมวัย ผลลัพธ์ทางการ

ศึกษาของเด็กวัยเรียนค่อนข้างต่ำ การพัฒนาความรู้และทักษะของแรงงานไม่ตรงกับตลาดงาน ขณะที่ผู้สูงอายุมีปัญหาสุขภาพและมีแนวโน้มอยู่คนเดียวสูงขึ้น ครอบครัวมีรูปแบบที่หลากหลายและเปราะบางส่งผลต่อการบ่มเพาะให้เด็กเติบโตอย่างมีคุณภาพ ประกอบกับการเคลื่อนไหลของวัฒนธรรมต่างชาติที่เข้ามาในประเทศไทยผ่านสังคมยุคดิจิทัล ในขณะที่คนไทยจำนวน

ไม่น้อยยังไม่สามารถคัดกรองและเลือกรับวัฒนธรรมได้อย่างเหมาะสม ส่งผลต่อวิกฤตค่านิยม ทศนคติ และพฤติกรรมในการดำเนินชีวิต การพัฒนาในระยะต่อไปจึงต้องให้ความสำคัญกับการวางรากฐานการพัฒนาคนให้มีความสมบูรณ์ เริ่มตั้งแต่กลุ่มเด็กปฐมวัยที่ต้องพัฒนาให้มีสุขภาพกายและใจที่ดี มีทักษะทางสมอง ทักษะการเรียนรู้ และทักษะชีวิต เพื่อให้เติบโตอย่างมีคุณภาพ ควบคู่กับการพัฒนาคนไทยในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดีมีสุขภาวะที่ดีมีคุณธรรมจริยธรรม มีระเบียบวินัย มีจิตสำนึกที่ดีต่อสังคมส่วนรวม มีทักษะความรู้และความสามารถปรับตัวเท่าทันกับการเปลี่ยนแปลงรอบตัวที่รวดเร็ว บนพื้นฐานของการมีสถาบันทางสังคมที่เข้มแข็งทั้งสถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา สถาบันศาสนา สถาบันชุมชน และภาคเอกชนที่ร่วมกันพัฒนาทุนมนุษย์ให้มีคุณภาพสูง อีกทั้งยังเป็นทุนทางสังคมสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ

๑. วัตถุประสงค์

- ๑.๑ เพื่อปรับเปลี่ยนให้คนไทยในสังคมไทยมีค่านิยมตามบรรทัดฐานที่ดีทางสังคม
- ๑.๒ เพื่อเตรียมคนไทยในสังคมไทยให้มีทักษะในการดำรงชีวิตสำหรับโลกศตวรรษที่ ๒๑
- ๑.๓ เพื่อส่งเสริมให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดีตลอดช่วงชีวิต
- ๑.๔ เพื่อเสริมสร้างสถาบันทางสังคมให้มีความเข้มแข็งเอื้อต่อการพัฒนาคนและประเทศ

๒. เป้าหมายและตัวชี้วัด

๒.๑ เป้าหมายการพัฒนา

- ๒.๑.๑ คนไทยส่วนใหญ่มีทัศนคติและพฤติกรรมตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคมเพิ่มขึ้น
- ๒.๑.๒ คนในสังคมไทยทุกช่วงวัยมีทักษะ ความรู้ และความสามารถเพิ่มขึ้น
- ๒.๑.๓ คนไทยได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพสูงตามมาตรฐานสากล และสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง
- ๒.๑.๔ คนไทยมีสุขภาวะที่ดีขึ้น
- ๒.๑.๕ สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งและมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศเพิ่มขึ้นโดยเฉพาะสถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา สถาบันทางศาสนา ชุมชน สื่อมวลชน และภาคเอกชน

๒.๒ ตัวชี้วัด

เป้าหมายที่ ๑ คนไทยส่วนใหญ่มีทัศนคติและพฤติกรรมตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม

- ตัวชี้วัด ๑.๑ ประชากรอายุ ๑๓ ปีขึ้นไปมีกิจกรรมการปฏิบัติตนที่สะท้อนการมีคุณธรรมจริยธรรมเพิ่มขึ้น
- ตัวชี้วัด ๑.๒ คดีอาญามีสัดส่วนลดลง

เป้าหมายที่ ๒ คนในสังคมไทยทุกช่วงวัยมีทักษะ ความรู้ และความสามารถเพิ่มขึ้น

- ๒.๑ เด็กปฐมวัยมีพัฒนาการเต็มตามศักยภาพ
- ตัวชี้วัด ๑ เด็กมีพัฒนาการสมวัยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๕
- ๒.๒ เด็กวัยเรียนและวัยรุ่นมีสติปัญญาและความฉลาดทางอารมณ์เพิ่มขึ้น
- ตัวชี้วัด ๒ คะแนน IQ เฉลี่ยไม่ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน
- ตัวชี้วัด ๓ เด็กร้อยละ ๗๐ มีคะแนน EQ ไม่ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน
- ๒.๓ วัยแรงงานมีความรู้และทักษะเป็นไปตามความต้องการของตลาดงานและมีทักษะทางการเงินเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ

ตัวชี้วัด ๔ ผู้เรียนในระบบทวิภาคีเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ ๓๐ ต่อปี
ตัวชี้วัด ๕ ผู้ที่ได้รับการรับรองคุณวุฒิวิชาชีพและผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติเพิ่มขึ้น
ตัวชี้วัด ๖ การออมส่วนบุคคลต่อรายได้พึงจ่ายใช้สอยเพิ่มขึ้น ๒.๔ ผู้สูงอายุวัยต้นมีงานทำและรายได้ที่เหมาะสมกับศักยภาพของผู้สูงอายุ
ตัวชี้วัด ๗ การมีงานทำของผู้สูงอายุ (อายุ ๖๐ – ๖๙ ปี) เพิ่มขึ้น

เป้าหมายที่ ๓ คนไทยมีการศึกษาที่มีคุณภาพตามมาตรฐานสากลและมีความสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง

ตัวชี้วัด ๓.๑ ผลคะแนนสอบ PISA ในแต่ละวิชาไม่ต่ำกว่า ๕๐๐
ตัวชี้วัด ๓.๒ การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการอ่านหาความรู้เพิ่มขึ้น
ตัวชี้วัด ๓.๓ การอ่านของคนไทยเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๘๕
ตัวชี้วัด ๓.๔ แรงงานที่ขอเทียบโอนประสบการณ์และความรู้เพื่อขอรับวุฒิ ปวช. และ ปวส. เพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ ๒๐ ต่อปี

เป้าหมายที่ ๔ คนไทยมีสุขภาพที่ดีขึ้น

ตัวชี้วัด ๔.๑ ประชากรอายุ ๑๕ – ๗๙ ปีมีภาวะน้ำหนักเกินลดลง
ตัวชี้วัด ๔.๒ การตายจากอุบัติเหตุทางถนนต่ำกว่า ๑๘ คน ต่อประชากรแสนคน
ตัวชี้วัด ๔.๓ ประชาชนเล่นกีฬาและเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการเพิ่มขึ้น
ตัวชี้วัด ๔.๔ อัตราการฆ่าตัวตายสำเร็จต่อประชากรแสนคนลดลง
ตัวชี้วัด ๔.๕ การคลอดในผู้หญิงกลุ่มอายุ ๑๕ – ๑๙ ปี ลดลง
ตัวชี้วัด ๔.๖ รายจ่ายสุขภาพทั้งหมดไม่เกินร้อยละ ๕ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ
ตัวชี้วัด ๔.๗ ผู้สูงอายุที่อาศัยในบ้านที่มีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมเป็นร้อยละ ๒๐

เป้าหมายที่ ๕ สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งและมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศเพิ่มขึ้นโดยเฉพาะสถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา สถาบันทางศาสนา ชุมชน สื่อมวลชน และภาคเอกชน

ตัวชี้วัด ๕.๑ ดัชนีครอบครัวอบอุ่นอยู่ในระดับดีขึ้น
ตัวชี้วัด ๕.๒ ประชากรอายุ ๑๓ ปีขึ้นไปมีการปฏิบัติตามหลักคำสอนทางศาสนาเพิ่มขึ้น
ตัวชี้วัด ๕.๓ ธุรกิจที่เป็นวิสาหกิจเพื่อสังคมเพิ่มขึ้น

๓. แนวทางการพัฒนา

๓.๑ ปรับเปลี่ยนค่านิยมคนไทยให้มีคุณธรรม จริยธรรม มีวินัย จิตสาธารณะ และพฤติกรรมที่พึงประสงค์
๓.๑.๑ ส่งเสริมการเลี้ยงดูในครอบครัวที่เน้นการฝึกเด็กให้รู้จักการพึ่งพาตัวเอง มีความซื่อสัตย์ มีวินัย มีศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรม มีความรับผิดชอบ ในรูปแบบของกิจกรรมที่เป็นกิจวัตรประจำวัน และให้พ่อแม่หรือผู้ปกครองเป็นแบบอย่างที่ดีให้เด็กสามารถเรียนรู้และยึดถือเป็นต้นแบบในการดำเนินชีวิต
๓.๑.๒ ส่งเสริมให้มีกิจกรรมการเรียนการสอนทั้งในและนอกห้องเรียนที่สอดแทรกคุณธรรมจริยธรรม ความมีวินัย จิตสาธารณะ รวมทั้งเร่งสร้างสภาพแวดล้อมภายในและโดยรอบสถานศึกษาให้ปลอดจากอบายมุขอย่างจริงจัง
๓.๑.๓ ปรับวิธีการเผยแพร่หลักศาสนาให้มุ่งชี้แนะแนวทางการดำรงชีวิตตามหลักธรรมคำสอนที่เข้าใจง่าย สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง นำไปสู่การปลูกฝังค่านิยมที่ดีงาม

๓.๑.๔ เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการมีส่วนร่วมจัดกิจกรรมสาธารณประโยชน์จัดระเบียบทางสังคม และกำหนดบทลงโทษแก่ผู้ละเว้นการปฏิบัติตามบรรทัดฐานในสังคม

๓.๑.๕ จัดสรรเวลาและพื้นที่ออกอากาศให้แก่สื่อสร้างสรรค์ที่ส่งเสริมการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมอันดีโดยเฉพาะในช่วงเวลาที่มีผู้ชมมากที่สุด และส่งเสริมการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์สร้างความรู้ความเข้าใจในบทบาท สิทธิ และหน้าที่การเป็นพลเมืองที่ดี

๓.๑.๖ ผลักดันให้มีการนำวัฒนธรรมการทำงานที่พึงประสงค์ไปใช้ปฏิบัติจนให้เป็นคุณลักษณะที่สำคัญของคนในสังคมไทย อาทิ การตรงต่อเวลา ความรับผิดชอบ ความมีระเบียบวินัยการทำงานเป็นทีม การเคารพในความคิดเห็นที่แตกต่าง การทำงานอย่างกระตือรือร้น

๓.๒ พัฒนาศักยภาพคนให้มีทักษะความรู้และความสามารถในการดำรงชีวิตอย่างมีคุณค่า

๓.๒.๑ ส่งเสริมให้เด็กปฐมวัยมีการพัฒนาทักษะทางสมองและทักษะทางสังคมที่เหมาะสม

๑) ให้ความรู้แก่พ่อแม่หรือผู้ดูแลเด็กในเรื่องการมีโภชนาการที่เหมาะสม วิธีการเลี้ยงดูเด็กที่จะกระตุ้นพัฒนาการเด็กในช่วง ๐ - ๓ ปีแรก รวมทั้งสนับสนุนให้แม่เลี้ยงลูกด้วยนมแม่อย่างน้อย ๖ เดือน

๒) กำหนดมาตรการสร้างความสมดุลระหว่างชีวิตและการทำงานให้พ่อแม่สามารถเลี้ยงดูบุตรได้ด้วยตนเองทั้งการจูงใจให้สถานประกอบการจัดให้มีการจ้างงานที่ยืดหยุ่น รณรงค์ให้ผู้ชายตระหนักและมีส่วนร่วมในการทำหน้าที่ในบ้านและดูแลบุตรมากขึ้น

๓) พัฒนาหลักสูตรการสอนที่อิงผลงานวิจัยทางวิชาการและปรับปรุงสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยให้มีคุณภาพตามมาตรฐานที่เน้นการพัฒนาทักษะสำคัญด้านต่างๆ อาทิ ทักษะทางสมอง ทักษะด้านความคิดความจำ ทักษะการควบคุมอารมณ์ ทักษะการวางแผนและการจัดระบบ ทักษะการรู้จักประเมินตนเองควบคู่กับการยกระดับบุคลากรในสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยให้มีความพร้อมทั้งทักษะ ความรู้ จริยธรรม และความเป็นมืออาชีพ

๔) สนับสนุนการผลิตสื่อสร้างสรรค์ที่มีรูปแบบหลากหลายที่ให้ความรู้ในการเลี้ยงดูและพัฒนาเด็กปฐมวัย อาทิ ครอบครัวยุคใหม่ อนามัยแม่และเด็ก วิธีการพัฒนาทักษะทางสมองและทักษะทางสังคม๕) ผลักดันให้มีกฎหมายการพัฒนาเด็กปฐมวัยให้ครอบคลุมทั้งการพัฒนาทักษะการเรียนรู้เน้นการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ระบบการศึกษา การพัฒนาสุขภาพอนามัยให้มีความพร้อมทั้งกายและใจและการเตรียมทักษะการอยู่ในสังคมให้มีพัฒนาการอย่างรอบด้าน

๓.๒.๒ พัฒนาเด็กวัยเรียนและวัยรุ่นให้มีทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ มีความคิดสร้างสรรค์ มีทักษะการทำงานและการใช้ชีวิตที่พร้อมเข้าสู่ตลาดงาน

๑) ปรับกระบวนการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้เด็กมีการเรียนรู้จากการปฏิบัติจริงสอดคล้องกับพัฒนาการของสมองแต่ละช่วงวัย เน้นพัฒนาทักษะพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีด้านวิศวกรรมศาสตร์ ด้านคณิตศาสตร์ ด้านศิลปะ และด้านภาษาต่างประเทศ

๒) สนับสนุนให้เด็กเข้าร่วมกิจกรรมทั้งในและนอกห้องเรียนที่เอื้อต่อการพัฒนาทักษะชีวิตและทักษะการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง อาทิ การอ่าน การบำเพ็ญประโยชน์ทางสังคม การดูแลสุขภาพการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม การวางแผนชีวิต

๓) สร้างแรงจูงใจให้เด็กเข้าสู่การศึกษาในระบบทวิภาคีและสหกิจศึกษาที่มุ่งการฝึกทักษะอาชีพให้พร้อมเข้าสู่ตลาดงาน

๓.๒.๓ ส่งเสริมแรงงานให้มีความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพที่เป็นไปตามความต้องการของตลาดงาน

๑) พัฒนาศูนย์ฝึกอบรมสมรรถนะแรงงานที่ได้มาตรฐานตามระบบคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงาน จัดทำมาตรฐานอาชีพในอุตสาหกรรมเป้าหมายที่มีศักยภาพ และให้มีการประเมินระดับทักษะของแรงงานบนฐานสมรรถนะ

๒) เร่งพัฒนาระบบข้อมูลความต้องการและการผลิตกำลังคนที่มีการบูรณาการระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และสามารถนำไปใช้คาดการณ์ความต้องการกำลังคนที่สอดคล้องกับทิศทางตลาดงานในอนาคต

๓) จัดตั้งศูนย์บริการข้อมูลและให้คำปรึกษาในการเป็นผู้ประกอบการรายใหม่และอาชีพอิสระทั้งการจัดหาแหล่งเงินทุนและการตลาดที่เหมาะสม และให้สถาบันการศึกษาจัดทำหลักสูตรระยะสั้นพัฒนาทักษะพื้นฐานและทักษะที่จำเป็นสำหรับแรงงานกลุ่มนี้

๔) ส่งเสริมให้สถาบันการเงินร่วมกับสถานประกอบการกำหนดมาตรการการออมที่จูงใจแก่แรงงาน และกระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมการออมอย่างต่อเนื่องเพื่อความมั่นคงทางการเงินหลังเกษียณ

๓.๒.๔ พัฒนาศักยภาพของกลุ่มผู้สูงอายุวัยต้นให้สามารถเข้าสู่ตลาดงานเพิ่มขึ้น

๑) จัดทำหลักสูตรพัฒนาทักษะในการประกอบอาชีพที่เหมาะสมกับวัย สมรรถนะทางกาย ลักษณะงาน และส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ในการทำงานร่วมกันระหว่างรุ่น

๒) สนับสนุนมาตรการจูงใจทางการเงินและการคลังให้ผู้ประกอบการมีการจ้างงานที่เหมาะสมสำหรับผู้สูงอายุ

๓) สนับสนุนช่องทางการตลาด แหล่งทุน และบริการข้อมูลเกี่ยวกับโอกาสในการประกอบอาชีพสำหรับผู้สูงอายุในชุมชน

๓.๓ ยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต

๓.๓.๑ ปรับระบบบริหารจัดการสถานศึกษาขนาดเล็กที่มีขนาดและจำนวนผู้เรียนต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานให้มีการจัดทรัพยากรร่วมกันให้มีขนาดและจำนวนที่เหมาะสมตามความจำเป็นของพื้นที่และโครงสร้างประชากรที่มีสัดส่วนวัยเด็กลดลงอย่างต่อเนื่อง ๓.๓.๒ ปรับหลักสูตรการผลิตครูที่เน้นสมรรถนะ มีจิตวิญญาณความเป็นครู เป็นผู้แนะนำ

และสามารถกระตุ้นการเรียนรู้ของผู้เรียน สร้างมาตรการจูงใจให้ผู้มีศักยภาพสูงเข้ามาเป็นครูปรับระบบประเมินวิทยฐานะทางวิชาชีพให้เชื่อมโยงกับพัฒนาการและผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน และสร้างเครือข่ายแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการจัดการเรียนการสอนที่เป็นการพัฒนาสมรรถนะของครูอย่างต่อเนื่อง ๓.๓.๓ พัฒนาระบบประเมินคุณภาพมาตรฐานที่สามารถวัดและประเมินผลคุณภาพผู้เรียนทั้งด้านทักษะ ความรู้ ความสามารถ และสมรรถนะตามมาตรฐานการเรียนรู้แต่ละระดับการศึกษา

๓.๓.๔ ส่งเสริมมาตรการสร้างแรงจูงใจให้สถานประกอบการขนาดกลางที่มีศักยภาพเข้าร่วมระบบวิทยภาคีหรือสหกิจศึกษา สร้างความรู้ความเข้าใจให้กับผู้ประกอบการ ครูฝึกหรือครูพี่เลี้ยงให้ร่วมวางแผนการจัดการเรียนการสอน การฝึกปฏิบัติ และการติดตามประเมินผลผู้เรียน ๓.๓.๕ ขยายความร่วมมือระหว่างสถาบันอาชีวศึกษา สถาบันอุดมศึกษา ภาคเอกชน และผู้เชี่ยวชาญทั้งในและต่างประเทศ พัฒนาสาขาวิชาที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านสู่ความเป็นเลิศ การพัฒนางานวิจัยไปสู่นวัตกรรม รวมทั้งขยายการจัดทำและการใช้หลักสูตรฐานสมรรถนะให้มากขึ้น

๓.๓.๖ จัดทำสื่อการเรียนรู้ที่เป็นสื่ออิเล็กทรอนิกส์และสามารถใช้งานผ่านระบบอุปกรณ์สื่อสารเคลื่อนที่ให้คนทุกกลุ่มสามารถเข้าถึงได้ง่าย สะดวก ทั่วถึง ไม่จำกัดเวลาและสถานที่ และใช้มาตรการทางภาษีจูงใจให้ภาคเอกชนผลิตหนังสือ สื่อการอ่านและการเรียนรู้ที่มีคุณภาพและราคาถูกลง

๓.๓.๗ ปรับปรุงแหล่งเรียนรู้ในชุมชนให้เป็นแหล่งเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์และมีชีวิต อาทิ

พิพิธภัณฑ์ หอสมุด โบราณสถาน อุทยานประวัติศาสตร์ โรงเรียนผู้สูงอายุ รวมทั้งส่งเสริมให้มีระบบการจัดการความรู้ที่เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่น

๓.๔ ลดปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพและให้ทุกภาคส่วนคำนึงถึงผลกระทบต่อสุขภาพ

๓.๔.๑ พัฒนาให้คนมีความรู้ในการดูแลสุขภาพ มีจิตสำนึกสุขภาพที่ดี และมีการคัดกรองพฤติกรรมสุขภาพด้วยตนเองผ่านช่องทางการเรียนรู้ที่หลากหลาย จัดบริการให้คำปรึกษาด้านสุขภาพจิตที่เข้าถึงได้ง่าย และกำกับควบคุมการเผยแพร่ข้อมูลสุขภาพที่ถูกต้องตามหลักวิชาการ

๓.๔.๒ ส่งเสริมให้คนมีกิจกรรมทางสุขภาพที่เหมาะสมกับวัยทั้งรูปแบบการออกกำลังกายโภชนาการที่เหมาะสม และสนับสนุนให้ชุมชนมีการบริหารจัดการพื้นที่สาธารณะ สิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา

๓.๔.๓ ปรับปรุงมาตรการด้านกฎหมายและด้านภาษีที่ส่งเสริมผู้ประกอบการให้มินิวัตกรรมการผลิตอาหารและเครื่องดื่มที่เป็นประโยชน์ต่อสุขภาพและเป็นทางเลือกแก่ผู้บริโภคการติดฉลากโภชนาการบนบรรจุภัณฑ์อาหารที่เข้าใจง่าย รวมทั้งควบคุมการโฆษณาประชาสัมพันธ์ผลิตภัณฑ์ที่มีผลเสียต่อสุขภาพ

๓.๔.๔ ผลักดันให้มีกลไกการประเมินผลกระทบสุขภาพในการจัดทำนโยบายสาธารณะตามแนวคิดทุกนโยบายห่วงใยสุขภาพที่เชื่อมโยงตั้งแต่ต้นนโยบายระดับชาติ พื้นที่ และชุมชนที่จะนำไปสู่การสร้างสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการมีสุขภาพดี

๓.๔.๕ ส่งเสริมวัฒนธรรมความปลอดภัยทางถนนผ่านการสื่อสารสาธารณะที่เหมาะสมตามกลุ่มเป้าหมายให้มีการปรับพฤติกรรมที่จะลดการเกิดอุบัติเหตุทั้งต่อตนเองและผู้อื่น รวมทั้งมีการบริหารจัดการความเสี่ยงด้านความปลอดภัยทางถนนอย่างเป็นระบบ

๓.๕ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการระบบสุขภาพภาครัฐและปรับระบบการเงินการคลังด้านสุขภาพ

๓.๕.๑ ปรับระบบบริหารจัดการทรัพยากรร่วมกันระหว่างสถานพยาบาลทุกสังกัดในเขตพื้นที่สุขภาพในการพัฒนาคุณภาพระบบบริการทั้งด้านบุคลากร ทรัพยากรทางการแพทย์ และโครงสร้างพื้นฐานที่เชื่อมโยงบริการตั้งแต่ระดับปฐมภูมิ ทติยภูมิและตติยภูมิเข้าด้วยกันอย่างไม่มีอุปสรรค พร้อมพัฒนาระบบส่งต่อและระบบการแพทย์ฉุกเฉินที่รวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

๓.๕.๒ จัดทำแนวทางการรับภาระค่าใช้จ่ายร่วมกันทั้งภาครัฐและผู้ใช้บริการตามเศรษฐฐานะที่คำนึงถึงความเป็นธรรมและการเข้าถึงบริการสุขภาพที่จำเป็นของกลุ่มผู้มีรายได้น้อย โดยพิจารณาถึงความเป็นไปได้ทางการคลังของประเทศ

๓.๕.๓ พัฒนาระบบประกันสุขภาพของแรงงานต่างชาตินักท่องเที่ยวให้สามารถใช้บริการสุขภาพที่มีคุณภาพและมีการควบคุมการใช้บริการอย่างเหมาะสม โดยไม่กระทบต่อความมั่นคงของประเทศทั้งในด้านการคลังและสาธารณสุข

๓.๕.๔ บูรณาการระบบข้อมูลสารสนเทศของแต่ละระบบหลักประกันสุขภาพให้เกิดความเป็นเอกภาพทั้งเรื่องสิทธิประโยชน์ การใช้บริการ งบประมาณการเบิกจ่าย และการติดตามประเมินผล

๓.๖ พัฒนาระบบการดูแลและสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับสังคมสูงวัย

๓.๖.๑ ผลักดันให้มีกฎหมายการดูแลระยะยาว สำหรับผู้สูงอายุครอบคลุมการจัดบริการทั้งภาครัฐ เอกชน ภาคประชาสังคม และระบบการเงินการคลัง

๓.๖.๒ พัฒนาให้มีระบบการดูแลระยะกลางที่จะรองรับผู้ที่จำเป็นต้องพักพิงก่อนกลับบ้านให้เชื่อมโยงกับระบบการดูแลระยะยาว และส่งเสริมธุรกิจบริการดูแลระยะยาวที่ได้มาตรฐานสำหรับผู้สูงอายุที่อยู่ในภาวะพึ่งพิงในเขตเมือง รวมทั้งศึกษารูปแบบการคลังที่เป็นระบบประกันการดูแลระยะยาว

๓.๖.๓ วิจัยและพัฒนานวัตกรรมสิ่งอำนวยความสะดวกในการใช้ชีวิตประจำวันที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุ และพัฒนาเทคโนโลยีทางการแพทย์ในการส่งเสริมและฟื้นฟูสุขภาพในกลุ่มผู้สูงอายุ เทคโนโลยีเพื่อป้องกันการบาดเจ็บและติดตามการบำบัดรักษา

๓.๖.๔ ส่งเสริมการพัฒนาเมืองที่เป็นมิตรกับผู้สูงอายุทั้งระบบขนส่งสาธารณะ อาคารสถานที่ พื้นที่สาธารณะ และที่อยู่อาศัยให้เอื้อต่อการใช้ชีวิตของผู้สูงอายุและทุกกลุ่มในสังคม

๓.๗ ผลักดันให้สถาบันทางสังคมมีส่วนร่วมพัฒนาประเทศอย่างเข้มแข็ง

๓.๗.๑ สร้างสภาพแวดล้อมทางสังคมที่เอื้อต่อการสร้างความเข้มแข็งของครอบครัวทั้งการใช้สื่อเพื่อเสริมสร้างคุณค่าต่อครอบครัว พัฒนานวัตกรรมเพื่อช่วยสื่อสารระหว่างสมาชิกในครอบครัวสร้างพื้นที่ให้ครอบครัวได้ใช้เวลาร่วมกัน สร้างเครือข่ายความสัมพันธ์ระหว่างบ้านและโรงเรียนผ่านกิจกรรมเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างเด็ก ครู ผู้ปกครอง

๓.๗.๒ กำหนดมาตรการดูแลครอบครัวเปราะบางให้สามารถดูแลสมาชิกได้อย่างเข้มแข็งทั้งเรื่องการประกอบอาชีพ การเข้าถึงบริการภาครัฐ และการพัฒนาระบบติดตามเพื่อให้ความช่วยเหลือตลอดจนการให้ผู้สูงอายุหรือผู้มีประสบการณ์สาขาวิชาชีพต่างๆ ในชุมชนร่วมเป็นผู้ดูแลสมาชิกในครอบครัวเปราะบาง

๓.๗.๓ ส่งเสริมสถาบันการศึกษาให้เป็นแหล่งบริการความรู้ทางวิชาการที่ทุกคนสามารถเข้าถึงได้ มีการเผยแพร่งานวิจัยสู่สาธารณะ รวมทั้งสนับสนุนให้มีการทำวิจัยร่วมกับชุมชนในการแก้ปัญหาและตอบโจทย์การพัฒนาในพื้นที่

๓.๗.๔ ส่งเสริมผู้เผยแพร่ศาสนาให้ประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีตามคำสอนของแต่ละศาสนา และเร่งฟื้นศรัทธาให้สถาบันศาสนาเป็นศูนย์รวมจิตใจและที่ยึดเหนี่ยวของคนในสังคม ๓.๗.๕ ส่งเสริมให้ผู้ผลิตสื่อนำเสนอข้อมูลข่าวสารที่เป็นข้อเท็จจริงและอยู่บนหลักจรรยาบรรณสื่อมวลชน รวมทั้งสร้างกระแสเชิงบวกในการสร้างสรรค์และลดความขัดแย้งในสังคม

๓.๗.๖ สร้างมาตรการจูงใจให้ภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการลงทุนพัฒนาด้านสังคมในรูปแบบใหม่ๆ ที่เป็นนวัตกรรมสังคม อาทิ การพัฒนาผลิตภัณฑ์เพื่อชุมชน การออกพันธบัตรเพื่อการพัฒนาสังคมตลาดหลักทรัพย์เพื่อสังคม วิสาหกิจเพื่อสังคม สื่อเทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้

๑.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

กลุ่มจังหวัด “ร้อยแก่นสารสินธุ์” กำหนดวิสัยทัศน์การพัฒนาของกลุ่มจังหวัด ไว้ว่า “ศูนย์กลางอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตร เชื่อมโยงการบริการ การท่องเที่ยวและโลจิสติกส์ สู่อนุภาคลุ่มน้ำโขง” เป้าหมายการพัฒนา เพื่อเป้าประสงค์ (เชิงวิสัยทัศน์) เพื่อก้าวไปสู่วิสัยทัศน์และการพัฒนากลุ่มจังหวัดที่พึงปรารถนาในระยะยาว จึงได้กำหนดเป้าหมายหลักในการพัฒนากลุ่มจังหวัดไว้ดังนี้

- ๑) เพิ่มผลผลิตการผลิตพืชเศรษฐกิจหลักให้ได้มาตรฐาน
- ๒) เพิ่มมูลค่าการค้า การบริการและแปรรูปพืชเศรษฐกิจหลัก
- ๓) เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดตัวชี้วัดรวม

ประเด็นยุทธศาสตร์/กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และกลยุทธ์การพัฒนาเพื่อบรรลุวิสัยทัศน์ของการพัฒนารายได้ประเด็นยุทธศาสตร์ รวม ๓ ประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาศักยภาพการผลิต การเกษตรและอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๑) เป้าประสงค์

- ๑.๑) เพิ่มคุณภาพผลผลิตทางการเกษตรให้มีคุณภาพที่ดี
- ๑.๒) พัฒนาศักยภาพผลิตภัณฑ์แปรรูปเกษตร

๒) ตัวชี้วัด

- ๒.๑) ร้อยละของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคอุตสาหกรรมที่เพิ่มขึ้น
- ๒.๒) ร้อยละของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคการเกษตรที่เพิ่มขึ้น
- ๒.๓) ร้อยละของจำนวนแปลง/ฟาร์มที่ได้รับการรับรอง GAP ที่เพิ่มขึ้น

๓) กลยุทธ์และแนวทางการพัฒนา ประกอบด้วยกลยุทธ์ ๓ กลยุทธ์ ดังนี้

- ๓.๑) เพิ่มประสิทธิภาพและมาตรฐานการผลิต
- ๓.๒) พัฒนาและสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าพืชเศรษฐกิจหลัก
- ๓.๓) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การส่งเสริมการค้า การบริการ และโลจิสติกส์

๑) เป้าประสงค์

- ๑.๑) เพิ่มมูลค่าการค้าและการบริการกลุ่มจังหวัด
- ๑.๒) เพิ่มผลิตภาพแรงงานในกลุ่มจังหวัด

๒) ตัวชี้วัด

- ๒.๑) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคการค้าและบริการกลุ่มจังหวัด
- ๒.๒) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภาพแรงงาน

๓) กลยุทธ์และแนวทางการพัฒนา

- ๓.๑) พัฒนาศักยภาพ SMEs และเครือข่ายผู้ประกอบการ
- ๓.๒) พัฒนาและเชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพระบบโลจิสติกส์
- ๓.๓) พัฒนาคุณภาพฝีมือแรงงานและเพิ่มทักษะแก่ผู้ประกอบการ
- ๓.๔) พัฒนาระบบการตลาดผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัด

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวอย่างครบวงจร

๑) เป้าประสงค์

- ๑.๑) เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยวและผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องเพิ่มขึ้น

๒) ตัวชี้วัด

- ๒.๑) รายได้จากการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดที่เพิ่มขึ้น
- ๒.๒) มูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ใหม่ที่เพิ่มขึ้น

๓) กลยุทธ์และแนวทางการพัฒนา มี ๓ กลยุทธ์ ดังนี้

- ๓.๑) พัฒนาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวและเชื่อมโยงกับผลิตภัณฑ์ชุมชน
- ๓.๒) พัฒนาเครือข่ายอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ
- ๓.๓) ส่งเสริมกิจกรรมและประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด

๓.๔) พัฒนาและยกระดับใหม่ให้เป็นศูนย์กลางแฟชั่นผ้าไหมในภูมิภาค

ศักยภาพและเป้าหมายการพัฒนา

๑. ฐานการผลิตและแปรรูปพืชเศรษฐกิจหลักที่ได้มาตรฐาน
 - ฐานการผลิตและแปรรูปพืชเศรษฐกิจหลักที่มีคุณภาพและมาตรฐานโลก
 - ศูนย์การวิจัยเรียนรู้การผลิตข้าวหอมมะลิคุณภาพ
๒. แหล่งผลิตพลังงานทดแทน
 - ฐานการผลิตและแปรรูปพืชพลังงานทดแทน
๓. ศูนย์กลางอุตสาหกรรมเกษตร การค้า การลงทุน การบริการ
 - ศูนย์กลางเศรษฐกิจสู่อนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง
๔. การท่องเที่ยวเชิงประเพณี วัฒนธรรมและการท่องเที่ยวยุคก่อนประวัติศาสตร์
 - ตามรอยเส้นทางไดโนเสาร์และโบราณสถานยุคก่อนประวัติศาสตร์
 - ท่องเที่ยวเชิงศาสนา/วัฒนธรรม (ไหว้พระ ๔ เมือง รุ่งเรืองตลอดชีวิต) พระธาตุขามแก่น พระธาตุยาकु พระธาตุนาดูน พระมหาธาตุเจดีย์ชัยมงคล
๕. ไหมไทยสู่สากล
 - ศูนย์กลางแฟชั่นผ้าไหมระดับภูมิภาค

๑.๔ แผนพัฒนาจังหวัดขอนแก่น

เป้าหมายการพัฒนา “มหานครน่าอยู่ มั่งคั่งเมืองนวัตกรรม ศูนย์กลางเชื่อมโยงอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง”

พันธกิจ

๑. พัฒนาให้เป็นเมืองน่าอยู่อย่างยั่งยืน สำหรับคนทุกกลุ่มในสังคม
๒. พัฒนาขีดความสามารถทางการแข่งขันเพื่อยกระดับมาตรฐานสินค้าและบริการให้ตรงกับความต้องการของตลาดและเชื่อมโยงกับอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง
๓. ส่งเสริมการพัฒนาด้านนวัตกรรม และเทคโนโลยี สู่การเป็น Smart City และ MICE City

ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาจังหวัด

๑. อัตราการขยายตัวมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๓
๒. พัฒนาเมืองศูนย์กลางของจังหวัดให้เป็นเมืองน่าอยู่
๓. ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน และสร้างความมั่นคงทางสังคม
๔. อนุรักษ์ ปั่นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และเสริมสร้างความเข้มแข็งในการบริหารจัดการอย่างยั่งยืน

ประเด็นการพัฒนา/แนวทาง/ตัวชี้วัด

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การยกระดับการพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขัน และเชื่อมโยงโอกาสจากประเทศอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง

แนวทางการพัฒนา

- ๑.๑ ส่งเสริมการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มภาคการเกษตร
- ๑.๒ เพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันของสินค้า OTOP และ SMEs
- ๑.๓ เพิ่มขีดความสามารถภาคการค้า การลงทุน การบริการ และการท่องเที่ยว
- ๑.๔ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อยกระดับการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ

ตัวชี้วัดประเด็นการพัฒนา

มูลค่าสินค้าเกษตรเพิ่มขึ้น

ข้าว เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ ต่อปี

มันสำปะหลัง เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ ต่อปี

อ้อย เพิ่มขึ้นร้อยละ ๓ ต่อปี

รายได้ครัวเรือนเกษตรกรเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๓ ต่อปี

รายได้จากการจำหน่ายสินค้า OTOP เพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ ๒๘.๕ (ระหว่างปี ๒๕๖๑ – ๒๕๖๔)

รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๖

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาคุณภาพคนและสังคม

แนวทางการพัฒนา

๒.๑ สร้างความมั่นคงของชีวิตและสังคมอยู่เย็นเป็นสุข

๒.๒ ส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต

๒.๓ พัฒนาระบบด้านสุขภาพ

ตัวชี้วัดประเด็นการพัฒนา

สัดส่วนของผู้มีอายุสูงกว่าอายุเฉลี่ยของจังหวัด (๗๙ ปี) เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๓

คนในครัวเรือนมีรายได้เฉลี่ยผ่านเกณฑ์ จปฐ. เพิ่มขึ้นร้อยละ ๐.๕ ต่อปี

ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้ ในระดับชั้นสูงสุดของทุกสังกัด เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๓ ต่อปี

สัดส่วนผู้สูงอายุ ได้รับการดูแลจากครอบครัว ชุมชน ภาครัฐ หรือภาคเอกชน ร้อยละ ๑๐๐

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

๓.๑ บริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการอย่างยั่งยืน

๓.๒ สร้างสังคม และเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๓.๓ การป้องกัน การลดผลกระทบ และการปรับตัวเพื่อรับมือภัยพิบัติทางธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๓.๔ อนุรักษ์ และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติแบบมีส่วนร่วมอย่างยั่งยืน

ตัวชี้วัดประเด็นการพัฒนา

พื้นที่ชลประทานเพิ่มขึ้น ๑๕,๐๐๐ ไร่ ต่อปี ขยะมูลฝอยชุมชนและของเสียอันตรายชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง เฉลี่ยร้อยละ ๗๔.๒๒ (ระหว่างปี ๒๕๖๑ – ๒๕๖๔) คุณภาพน้ำอยู่ในเกณฑ์ดี ร้อยละ ๗๗ จำนวนพื้นที่สีเขียวเพิ่มขึ้น ๔,๒๐๐ ไร่ ต่อปี

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การเสริมสร้างความมั่นคงและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

แนวทางการพัฒนา

๔.๑ ป้องกันและแก้ไขปัญหาอุบัติเหตุทางถนน

๔.๒ การป้องกันและลดการสูญเสียจากสาธารณภัยและภัยพิบัติ

๔.๓ รักษาความมั่นคงและความสงบเรียบร้อยภายใน

๔.๔ การปกป้องและเทิดทูลสถาบันพระมหากษัตริย์

๔.๕ ป้องกันปราบปรามและบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด

ตัวชี้วัดประเด็นการพัฒนา

อัตราผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุจราจรทางบกลดลงร้อยละ ๕ ต่อปี ร้อยละการจับกุมคดีความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ไม่น้อยกว่าร้อยละ (ตามเป้าหมายที่กำหนด) ของคดีที่รับแจ้ง ร้อยละการจับกุมคดีความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ไม่น้อยกว่าร้อยละ (ตามเป้าหมายที่กำหนด) ของคดีที่รับแจ้ง

การป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

- จำนวนหมู่บ้านสีขาว เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๒ - จำนวนหมู่บ้านสีแดง ลดลง ร้อยละ ๐.๕

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ การส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพด้าน การเป็นเมืองอัจฉริยะ (Smart City) และเมืองแห่งการประชุมสัมมนา(Meetings, Incentive Travel, Conventions, Exhibitions : MICE City)

แนวทางการพัฒนา

๕.๑ การส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพด้าน Smart City ครอบคลุม ๖ ด้าน ตามแผน Khonkaen Smart City ๒๐๒๙ เพื่อเป็นเมืองศูนย์กลางทางเศรษฐกิจ

๕.๒ การส่งเสริมนวัตกรรม การใช้เทคโนโลยี และดิจิทัลเพื่อการพัฒนา

๕.๓ การส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพด้าน MICE City

ตัวชี้วัดประเด็นการพัฒนา

จำนวนงาน MICE ที่เกิดขึ้นในจังหวัดขอนแก่น ๑๐ งาน ต่อปี

จำนวนสถานที่ที่ได้รับการรับรองมาตรฐานสถานที่จัดงานประเทศไทย หรือ Thailand MICE Venue Standard (TMVS) เพิ่มขึ้น ๓ แห่ง ต่อปี

ระดับความสำเร็จในการขับเคลื่อนแผน Khonkaen Smart city ๒๐๒๙ ไปสู่การปฏิบัติ

๑.๕ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดขอนแก่น

วิสัยทัศน์ “ขอนแก่นเมืองน่าอยู่ ชุมชนเข้มแข็ง เป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ และเมืองหลักเศรษฐกิจของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

พันธกิจ

๑. เสริมสร้างชุมชนให้เข้มแข็งและพัฒนาให้เป็นเมืองที่น่าอยู่อย่างยั่งยืน
๒. พัฒนาคอนให้มีคุณภาพ มีทักษะในวิชาชีพ มีคุณธรรมและจริยธรรม
๓. จัดการศึกษาในระบบและนอกระบบให้ได้มาตรฐาน และสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้
๔. สร้างเศรษฐกิจรากฐานให้เข้มแข็งและแข่งขันได้ โดยเชื่อมโยงการค้า การลงทุน การบริการ และการท่องเที่ยว
๕. พัฒนาโครงข่ายระบบคมนาคมขนส่ง ระบบบริการสาธารณะ และเครือข่ายการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้มีประสิทธิภาพ และได้มาตรฐาน
๖. บริหารทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เกิดประโยชน์ มีความสมดุลและเกิดประสิทธิภาพอย่างยั่งยืน
๗. สืบสานวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี ที่ดีงามของท้องถิ่นให้คงอยู่ ส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชนที่เป็นเอกลักษณ์ท้องถิ่น

ประเด็นยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย ๘ ยุทธศาสตร์ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาเมืองและชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาการศึกษาและศักยภาพพลเมือง

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาการเกษตรยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การเสริมสร้างสุขภาวะ

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การสร้างเสริมทุนทางสังคมให้เข้มแข็ง และพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนเพื่อการแข่งขัน

ภายใต้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ยุทธศาสตร์ที่ ๘ การพัฒนาการบริหารภาครัฐ ภายใต้หลักธรรมาภิบาล

ประเด็นยุทธศาสตร์/แนวทางการพัฒนา

ประเด็นยุทธศาสตร์	แนวทางการพัฒนา
ประเด็นยุทธศาสตร์ ๑. การพัฒนาเมืองและชุมชน	๑. พัฒนาระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ชุมชนเมืองและชนบท อย่างทั่วถึงและเป็นระบบ ๒. พัฒนาเพิ่มประสิทธิภาพระบบเครือข่ายการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้มีประสิทธิภาพ และได้มาตรฐาน ๓. พัฒนา ส่งเสริม และสนับสนุนระบบการรักษาความปลอดภัย ในเขตเมืองและชุมชนแบบมีส่วนร่วม ๔. ส่งเสริม สนับสนุนป้องกันและการแก้ไขยาเสพติดและอบายมุข อย่างครบวงจร ๕. สร้างวินัยประชาชน และความร่วมมือในการดูแลความเป็นระเบียบชุมชน การจราจรและการลดอุบัติเหตุ
ประเด็นยุทธศาสตร์ ๒. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	๑. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเส้นทางคมนาคมขนส่งให้ได้มาตรฐานและทั่วถึง ๒. พัฒนาระบบการให้บริการขนส่งมวลชนให้ได้มาตรฐาน สะดวก สะอาดปลอดภัย ๓. พัฒนาจังหวัดรองรับการเปลี่ยนแปลงในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และเป็นศูนย์กลางการพัฒนาในด้านต่างๆ อย่างสมดุล ๔. พัฒนาพื้นที่สีเขียวและปรับปรุงภูมิทัศน์ที่สวยงาม เหมาะสม ๕. สนับสนุน ชุมชน หน่วยงาน ผู้ประกอบการ ในการพัฒนาระบบสุขภาพ และรักษาความสะอาดของครอบครัว ชุมชน (ถังดักไขมัน บึงประดิษฐ์ ตลาด ทางระบาย การกำจัดของเสีย)

ยุทธศาสตร์	แนวทางการพัฒนา
ประเด็นยุทธศาสตร์ ๓. การพัฒนาการศึกษาและศักยภาพพลเมือง	๑. ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐานในระบบให้ได้ มาตรฐานและสนับสนุนให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ ๒. เพิ่มโอกาสเรียนนอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยสำหรับประชาชนทุกเพศวัยอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ ๓. พัฒนาส่งเสริมสนับสนุนการกีฬาขั้นพื้นฐานสู่ความเป็นเลิศและมุ่งสู่กีฬามืออาชีพและการกีฬาและนันทนาการเพื่อออกกำลังกาย ๔. ส่งเสริมสนับสนุนและการพัฒนาการประกอบอาชีพ/ทักษะฝีมือที่เหมาะสมรงศักยภาพของประชาชน ๕. ส่งเสริมและปลูกฝังค่านิยมหลัก ๑- ประการ ๖. เพิ่มพื้นที่สร้างสรรค์แก่เด็กและเยาวชน กิจกรรมจิตอาสา เพื่อการใช้ทักษะชีวิตที่ดีเห็นคุณค่าตัวเองและสังคม ๗. ส่งเสริมกระบวนการประชาธิปไตยในชุมชนท้องถิ่นและยกระดับทักษะประชาชนในการเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง
ประเด็นยุทธศาสตร์ ๔. การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อพัฒนาอย่างยั่งยืน	๑. บริหารจัดการ อนุรักษ์ ปันพุทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบบูรณาการและยั่งยืน ๒. อนุรักษ์ ปันฟู และเพิ่มพื้นที่ป่า ป่าชุมชนและป่าต้นน้ำลำธารให้เกิดความอุดมสมบูรณ์ ๓. พัฒนาฟื้นฟูแหล่งน้ำ แหล่งน้ำใต้ดินและการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ และมีประสิทธิภาพโดยประชาชนมีส่วนร่วม ๔. เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการขยะชุมชน สิ่งปฏิกูลและน้ำเสีย ๕. สร้างสังคมและพลเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ๖. ส่งเสริมการใช้พลังงานทางเลือกโซลาร์ฟาร์ม ๗. พัฒนาดันแบบกิจกรรม/สาธิตแนวทางการใช้พลังงานทางเลือกใน อบต. ตามศักยภาพ
ประเด็นยุทธศาสตร์ ๕. การพัฒนาการเกษตรอย่างยั่งยืน	๑. พัฒนาส่งเสริมการเกษตรตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง ๒. เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มให้ภาคเกษตร ๓. ยกระดับคุณภาพการผลิตพืชอาหารที่ปลอดภัย (Food Safety) และสนับสนุนเกษตรอินทรีย์เพื่อภาวะสุขภาพ ๔. สนับสนุนการพัฒนารูปแบบการถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรที่เหมาะสมและนวัตกรรมในพื้นที่ ๕. ส่งเสริมการพัฒนาแหล่งเรียนรู้และต้นแบบเศรษฐกิจพอเพียงที่สอดคล้องกับพื้นที่
ประเด็นยุทธศาสตร์ ๖. การเสริมสร้างสุขภาวะ	๑. พัฒนาระบบบริการด้านสาธารณสุขให้มีคุณภาพ และเข้าถึงได้อย่างทั่วถึงเท่าเทียมในระบบปฐมภูมิ ๒. พัฒนาระบบบริการทางสังคมให้มีคุณภาพและเข้าถึงได้อย่างทั่วถึงเท่าเทียม

ยุทธศาสตร์	แนวทางการพัฒนา
ประเด็นยุทธศาสตร์ ๖. การเสริมสร้างสุขภาวะ(ต่อ)	๓.สนับสนุนการฟื้นฟูการแพทย์แผนไทยและแพทย์ทางเลือกตามความเหมาะสมและเชื่อมโยงกับการดูแลสุขภาพ ๔.สนับสนุนการปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขมูลฐาน (อสม.) และพัฒนารูปแบบการบริการประชาชน ๕.เฝ้าระวัง ป้องกัน โรคติดต่อ โรคอุบัติใหม่และเผยแพร่ระบาดในพื้นที่ และพัฒนาระบบการส่งต่อร่วมกับหน่วยบริการที่มีคุณภาพ
ประเด็นยุทธศาสตร์ ๗. การสร้างเสริมทุนทางสังคมให้เข้มแข็งและพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนเพื่อการแข่งขัน ภายใต้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	๑.เสริมสร้างค่านิยม คุณธรรมจริยธรรม จิตสาธารณะและวัฒนธรรมที่ดั่งามแก่เด็กและเยาวชน ๒.อนุรักษ์ สืบสานทำนุบำรุงศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น ๓.พัฒนาและส่งเสริมเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนให้เข้มแข็งและสามารถแข่งขันได้ ๔.พัฒนา ส่งเสริมการพาณิชย์และการลงทุน การท่องเที่ยว๕. ส่งเสริม สนับสนุนกระบวนการเรียนรู้ และการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการประกอบอาชีพ
ประเด็นยุทธศาสตร์ ๘. การพัฒนาการบริหารภาครัฐ ภายใต้หลักธรรมาภิบาล	๑.ส่งเสริมการกระจายอำนาจให้แก่ภาคประชาชน ๒.ส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมใหม่ในการปฏิบัติงาน

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๑ วิสัยทัศน์

“ตำบลบ้านผือน่าอยู่ เชิดชูประเพณีวัฒนธรรม น้อมนำเศรษฐกิจ
น้อมนำเศรษฐกิจพอเพียง ทุกภาคส่วนร่วมมือร่วมใจ ภายใต้การบริหารจัดการที่ดี”

๒.๒ ยุทธศาสตร์

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาเมืองและชุมชน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาการศึกษาและศักยภาพพลเมือง
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาการเกษตรยั่งยืน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การเสริมสร้างสุขภาวะ
- ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การสร้างเสริมทุนทางสังคมให้เข้มแข็ง และพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนเพื่อการแข่งขัน
ภายใต้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- ยุทธศาสตร์ที่ ๘ การพัฒนาการบริหารภาครัฐ ภายใต้หลักธรรมาภิบาล

๒.๓ เป้าประสงค์

- ๑.เพื่อการพัฒนาเมืองและชุมชน
- ๒.เพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
- ๓.เพื่อการพัฒนาการศึกษาและศักยภาพพลเมือง

- ๔.เพื่อการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน
- ๕.เพื่อการพัฒนาการเกษตรยั่งยืน
- ๖.เพื่อเสริมสร้างสุขภาพ
- ๗.เพื่อสร้างเสริมทุนทางสังคมให้เข้มแข็ง และพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนเพื่อการแข่งขัน
ภายใต้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- ๘.เพื่อการพัฒนาการบริหารภาครัฐ ภายใต้หลักธรรมาภิบาล

๒.๔ ตัวชี้วัด

๑. โครงสร้างพื้นฐาน วัดคุณภาพงานจากคณะกรรมการตรวจรับงานจ้าง ตรวจรับงาน โดยจะต้องได้คุณภาพงานที่ดี ไม่มีปัญหาข้อบกพร่อง

๒. โครงการอื่นๆวัดจากการบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในโครงการทุกประการ

๒.๕ ค่าเป้าหมาย

ยุทธศาสตร์	เป้าหมาย
๑. การพัฒนาเมืองและชุมชน	โครงการพัฒนาสังคมและส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิต เช่น การช่วยเหลือผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ ผู้ยากไร้ ผู้ด้อยโอกาส โครงการพัฒนาหมู่บ้านในด้านสังคมและส่งเสริมคุณภาพชีวิต ส่งเสริมการสหกรณ์ ส่งเสริมเยาวชน สตรี อดทนหน่วยงานอื่น ส่วนราชการ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ องค์กรประชาชน องค์กรการกุศล องค์กรการจัดตั้งตามกฎหมาย เพื่อดำเนินโครงการที่มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาสังคมและส่งเสริม การพัฒนาคุณภาพชีวิต ฯลฯ
๒. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	การก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษาโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ ในพื้นที่ เช่น ถนน สะพาน รางระบายน้ำ ท่อลอดเหลี่ยม ท่อ คสล. ท่อกระจายข้าว ระบบน้ำอุปโภคบริโภค อาคารต่างๆ สิ่งก่อสร้างใน฼าปนสถาน ป้ายจราจร กระงกโค้งป้องกันอุบัติเหตุ ไฟกระพริบ ฯลฯ
๓. การพัฒนาการศึกษาและศักยภาพพลเมือง	ดำเนินการหรืออุดหนุนหน่วยงานที่ดำเนินการแก้ไขปัญหายาเสพติด เพิ่มศักยภาพการปฏิบัติงานให้แก่ อปพร. ฝึกอบรมราษฎรในหมู่บ้าน ให้มีความรู้ ปฏิบัติงานสำนึกให้ราษฎรมีความสามัคคี ประองตองสมานฉันท์ เพื่อความมั่นคงของชาติ เพิ่มประสิทธิภาพ การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยและลดอุบัติเหตุบนท้องถนน ฯลฯ
๔. การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน	ดำเนินการในการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเช่น ปลูกต้นไม้ในป่าชุมชนต้นน้ำ ป่าสาธารณะ ปลูกหญ้าแฝก อนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำ แหล่งน้ำ สร้างและซ่อมแซมฝายชะลอน้ำ ตามพระราชดำริ ฯลฯ
๕. การพัฒนาการเกษตรยั่งยืน	ดำเนินการและส่งเสริมการเกษตรอย่างมั่นคงและยั่งยืน โดยการจัดอบรมให้ความรู้แก่เกษตรกร โดยใช้เจ้าหน้าที่ผู้ที่มีความเชี่ยวชาญโดยตรงทั้งระดับตำบลอำเภอรวมไปถึงในระดับจังหวัด และส่งเสริมวัสดุทางการเกษตรให้เกษตรกรได้ไปลงมือทำอย่างจริงจัง โดยยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียง
๖. การเสริมสร้างสุขภาพ	การป้องกันและระงับโรคติดต่อต่างๆควบคุมป้องกันโรคระบาดในพื้นที่พัฒนา ส่งเสริมสนับสนุนการบริการสาธารณสุขของหมู่บ้าน กองทุนหลักประกันสุขภาพเทศบาลตำบลบ้านผือและสร้างเสริมสุขภาพในชุมชนเช่น การจัดการแข่งขันกีฬา การส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขัน ฯลฯ

ยุทธศาสตร์	เป้าหมาย
๗. การสร้างเสริมทุนทางสังคมให้เข้มแข็ง และพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนเพื่อการแข่งขัน ภายใต้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	พัฒนา วางแผน ส่งเสริมการลงทุนและการพาณิชย์กรรม พัฒนา วางแผน ส่งเสริมการท่องเที่ยวอยู่มากาย และส่งเสริมผลิตภัณฑ์ชุมชนเพื่อส่งเสริมกลุ่มอาชีพในตำบลบ้านผือ เช่น กลุ่มปลาแปรรูปต่างๆ กลุ่มจักสาน กลุ่มทอเสื่อกก เป็นต้น
๘. การพัฒนาการบริหารภาครัฐ ภายใต้หลักธรรมาภิบาล	เพื่อพัฒนาการเมืองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และเพื่อให้มีการบริหารงานมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด

๒.๖ กลยุทธ์

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคมและส่งเสริมคุณภาพชีวิต

๑.๑ กลยุทธ์การพัฒนาด้านสังคมและส่งเสริมคุณภาพชีวิต

๒. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

๒.๑ กลยุทธ์ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

๓. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการศึกษาและศักยภาพพลเมือง

๓.๑ กลยุทธ์การพัฒนาด้านการจัดระเบียบชุมชนและรักษาความสงบเรียบร้อย

๓.๒ กลยุทธ์การปลูกจิตสำนึกให้ราษฎรมีความสามัคคี ประองตอง สมานฉันท์

๔. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

๔.๑ กลยุทธ์การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนากาเกษตรยั่งยืน

๕.๑ กลยุทธ์การพัฒนาและส่งเสริมการเกษตรอย่างมั่นคงและยั่งยืน

๖. ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างสุขภาวะ

๖.๑ กลยุทธ์การพัฒนาด้านการป้องกันและระงับโรคติดต่อ

๖.๒ กลยุทธ์การพัฒนาด้านสาธารณสุข

๖.๓ กลยุทธ์การพัฒนาด้านสุขภาวะ

๗. ยุทธศาสตร์การสร้างเสริมทุนทางสังคมให้เข้มแข็ง และพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนเพื่อการแข่งขันภายใต้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๗.๑ กลยุทธ์การสร้างเสริมทุนทางสังคมให้เข้มแข็ง และพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนเพื่อการแข่งขัน ภายใต้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๘. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการบริหารภาครัฐ ภายใต้หลักธรรมาภิบาล

๘.๑ กลยุทธ์ด้านการพัฒนาการเมืองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

๘.๒ กลยุทธ์การพัฒนาด้านการบริหารงาน

๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

การกำหนดจุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ของเทศบาลตำบลบ้านผือ กำหนดการพัฒนาที่ครอบคลุมกิจกรรมต่างๆของเทศบาลตำบลบ้านผือ ที่เกี่ยวข้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนา จำนวน ๘ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคมและส่งเสริมคุณภาพชีวิต
 - ๑.๑ กลยุทธ์การพัฒนาด้านสังคมและส่งเสริมคุณภาพชีวิต
๒. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
 - ๒.๑ กลยุทธ์ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
๓. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการศึกษาและศักยภาพพลเมือง
 - ๓.๑ กลยุทธ์การพัฒนาด้านการจัดระเบียบชุมชนและรักษาความสงบเรียบร้อย
 - ๓.๒ กลยุทธ์การปลูกจิตสำนึกให้ราษฎรมีความสามัคคี ประองตอง สมานฉันท์
๔. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน
 - ๔.๑ กลยุทธ์การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน
๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนากิจการเกษตรยั่งยืน
 - ๕.๑ กลยุทธ์การพัฒนาและส่งเสริมการเกษตรอย่างมั่นคงและยั่งยืน
๖. ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างสุขภาวะ
 - ๖.๑ กลยุทธ์การพัฒนาด้านการป้องกันและระงับโรคติดต่อ
 - ๖.๒ กลยุทธ์การพัฒนาด้านสาธารณสุข
 - ๖.๓ กลยุทธ์การพัฒนาด้านสุขภาวะ
๗. ยุทธศาสตร์การสร้างเสริมทุนทางสังคมให้เข้มแข็ง และพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนเพื่อการแข่งขัน

ภายใต้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

 - ๗.๑ กลยุทธ์การสร้างเสริมทุนทางสังคมให้เข้มแข็ง และพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนเพื่อการแข่งขัน ภายใต้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๘. ยุทธศาสตร์การพัฒนากิจการการบริหารภาครัฐ ภายใต้หลักธรรมาภิบาล
 - ๘.๑ กลยุทธ์ด้านการพัฒนาการเมืองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
 - ๘.๒ กลยุทธ์การพัฒนาด้านการบริหารงาน

๒.๘ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

ในภาพรวมแล้วยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลบ้านผือ มุ่งพัฒนา ๕ ยุทธศาสตร์การพัฒนา ได้แก่ การยกระดับการพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันและเชื่อมโยงโอกาสจากประเทศอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง การพัฒนาคุณภาพคนและสังคมการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน การเสริมสร้างความมั่นคงและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพด้าน การเป็นเมืองอัจฉริยะ (Smart City) และ เมืองแห่งการประชุมสัมมนา (Meetings, Incentive Travel, Conventions, Exhibitions : MICE City)

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(ใช้การวิเคราะห์ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand และ Trend ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา อย่างน้อยต้องประกอบด้วย การวิเคราะห์ ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านการศึกษา ด้านผังเมือง ด้านเทคโนโลยี ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)

๓.๑.๑ จุดแข็ง (strength) มีผู้นำ ครอบครัว กลุ่มองค์กรและชุมชนที่มีความเข้มแข็ง มีพืชทางการเกษตร และแหล่งน้ำทำการประมงที่สามารถพัฒนาเศรษฐกิจและเพิ่มรายได้แก่ประชาชน สภาสังคมมีความสงบ

เรียบง่าย ประชาชนให้ความสำคัญเกี่ยวกับการอนุรักษ์ศาสนา ประเพณีและวัฒนธรรมเป็นอย่างดี มีโบราณสถาน แหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่โดดเด่นสามารถสร้างรายได้แก่ประชาชนในพื้นที่ เทศบาลตำบลบ้านผือสามารถกำหนดแนวทางการพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างมีเอกภาพและสอดคล้องกับปัญหาความต้องการของประชาชนในพื้นที่

๓.๑.๒ จุดอ่อน (Weakness) การบริหารงบประมาณเทศบาลยังไม่สามารถกระจาย งบประมาณเพื่อบริหารงานและการพัฒนาได้ครอบคลุมเนื่องจากงบประมาณที่ได้รับจากรัฐบาลมีอย่างจำกัด ขาดการพัฒนาสภาพแวดล้อมด้านกายภาพในชุมชนและเยาวชนขาดการปลูกฝังจิตสำนึก ประชาชนส่วนใหญ่ไม่ให้ความสำคัญและขาดความรู้เรื่องผลกระทบทางสิ่งแวดล้อม ขาดการวางแผนทรัพยากรที่มีอยู่ ขาดการบูรณาการในการใช้ทรัพยากรดินให้เกิดประโยชน์รวมทั้งดินขาดคุณภาพและเสื่อมโทรมเนื่องจากการใช้สารเคมีในภาคการเกษตรอย่างต่อเนื่องเป็นเวลานาน

๓.๑.๓ โอกาส (Opportunities)

๑. รัฐบาลมีนโยบายจัดตั้งกองทุนส่งเสริมสนับสนุนการประกอบอาชีพและการประกอบ ธุรกิจชุมชนในหลายรูปแบบ

๒. รัฐบาลกระจายอำนาจและงบประมาณเพื่อการพัฒนาให้กับองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นมากขึ้น

๓. มีกฎหมายปฏิรูปการศึกษา และสาธารณสุขให้ประชาชนได้รับการบริการที่ดี รวมทั้งมี การปฏิรูประบบราชการเพื่อให้เกิดการบริหารจัดการที่ดีของหน่วยงานรัฐ

๔. กระแสประชาธิปไตยในประเทศไทย ให้ความสำคัญกับกระบวนการมีส่วนร่วมของ ประชาชนการพิทักษ์สิทธิมนุษยชน การคุ้มครองสิทธิเด็ก สตรี และผู้ด้อยโอกาส รวมถึงการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมากขึ้น จึงเป็นโอกาสดีในการปรับตัวให้สอดคล้องกับกระแสดังกล่าว

๓.๑.๔ อุปสรรค (Threat)

๑. ภารกิจที่เพิ่มมากขึ้นจากการได้รับการกระจายอำนาจ ไม่เหมาะสมสอดคล้องกับ จำนวนบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งมีอยู่จำนวนน้อยเมื่อเทียบกับปริมาณงานที่ต้องรับผิดชอบอีก ประการหนึ่ง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่ได้รับการกระจายอำนาจอย่างแท้จริง ทำให้ไม่สามารถดำเนินการได้

๒. ราคาน้ำมันเชื้อเพลิงรวมทั้งปัจจัยการผลิตภาคเกษตรกรรมมีราคาสูงขึ้น ส่งผลกระทบ ต่อต้นทุนการผลิตและคุณภาพการผลิต

๓. ปัญหาโลกร้อนทำให้สภาพภูมิอากาศเปลี่ยนแปลงส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตและ การประกอบอาชีพด้านการเกษตรกรรมที่ต้องพึ่งพาธรรมชาติเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศไทยมีความ เปราะบางตามกระแสการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจและการเมืองและอาจส่งผลกระทบต่อภาวะการณ์ จ้างงานการผลิต การลงทุน และเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

๓.๒.๑ การเปลี่ยนแปลงในประเทศที่จะส่งผลกระทบต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

- รัฐธรรมนูญฉบับใหม่จะส่งผลกระทบต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างไร
- แนวโน้มการยกฐานะจากองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลทั่วประเทศ
- แนวโน้มการควบรวมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีในพื้นที่ตำบลเดียวกันให้มีองค์กรเดียว
- การเพิ่มขึ้นหรือลดลงของการจัดสรรเงินงบประมาณให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

AEC หรือ Asean Economics Communit คือการของชาติในอาเซียน ๑๐ ประเทศ โดยมี ไทย พม่า ลาว เวียดนาม มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ กัมพูชา บรูไน เพื่อที่จะให้มีผลทางเศรษฐกิจร่วมกัน จะมีรูปแบบคล้ายๆ กลุ่ม euro zone นั่นเอง จะทำให้มีผลประโยชน์ อำนาจต่อรองต่างๆ กับคู่ค้าได้มากขึ้น และการ

นำเข้าส่งออกของชาติในอาเซียนก็จะเสรี ยกเว้นสินค้าบางชนิดที่แต่ละประเทศอาจจะขอไว้ไม่ลดภาษนำเข้า (เรียกว่าสินค้าอ่อนไหว) Asean จะรวมตัวเป็น ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนและมีผลเป็นรูปธรรม ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๘ ณ วันนั้นจะทำให้ภูมิภาคนี้เปลี่ยนไปอย่างมาก โดย AEC Blueprint (แบบพิมพ์เขียว) หรือแนวทางที่จะให้ AEC เป็นไปคือ

๑. การเป็นตลาดและฐานผลิตเดียวกัน
๒. การเป็นภูมิภาคที่มีขีดความสามารถในการแข่งขันสูง
๓. การเป็นภูมิภาคที่มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่เท่าเทียมกัน
๔. การเป็นภูมิภาคที่มีการบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก